

Dato: 9. februar 2010
Kontor: Indfødsretskontoret
J.nr.: 2010/307-16
Sagsbeh.: KTH

Besvarelse af spørgsmål nr. 13 stillet af Folketingets Indfødsretsudvalg til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 13. januar 2010 (Alm. del – bilag 29).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 28. december 2009 fra Arbejdsskadegruppen TIB Region Sjælland, jf. IFU alm. del – bilag 29. Herunder bedes ministeren besvare de i henvendelsen rejste spørgsmål.”

Svar:

Det følger af § 23, stk. 1, i cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2008 om retningslinjer for naturalisation, at det er en betingelse for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren er selvforsørgende, det vil sige, at ansøgeren ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven inden for det seneste år forud for fremsættelse af et lovforslag om indfødsrets meddelelse. 1. pkt. omfatter dog ikke hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

Det følger endvidere af § 23, stk. 2, at i forbindelse med fremsættelse af et lovforslag om indfødsrets meddelelse må ansøgeren i de seneste 5 år ikke have modtaget den i stk. 1, nævnte hjælp i en periode på sammenlagt mere end 6 måneder.

Det følger ligeledes af note 2 til § 23, stk. 1, at personer, der modtager f.eks. statens uddannelsesstøtte, førtidspension eller folkepension eller forsørges af ægtefællen, ikke vil være afskåret fra at kunne opnå indfødsret.

Opregningen i note 2 er ikke udtømmende, og personer, der modtager f.eks. arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, barselsdagpenge, efterløn, delpension og fleksydelse, vil heller ikke være afskåret fra at kunne opnå indfødsret, da disse ydelser ikke udbetales efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

I nogle særlige tilfælde kan en person endvidere modtage ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, uden at dette er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse. Dette er ud fra en vurdering af, at ydelsen er at sidestille med løn eller pension, jf. § 23, stk. 1, sidste pkt.

Omfattet af denne undtagelse er bl.a. ledighedsydelse under ferie, jf. § 74 e i lov om aktiv socialpolitik, og supplerende ydelser til førtidspensionister efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik.

For de enkelte ydelser, som angivet i henvendelsen af 28. december 2009 fra Arbejdsskadegruppen TIB Region Sjælland, kan følgende oplyses:

- En ansøger, som har modtaget revalideringsydelse efter § 52 i lov om aktiv socialpolitik inden for det seneste år forud for fremsættelse af et lovforslag om indfødsrets meddelelse eller i mere end 6 måneder inden for de seneste 5 år forud for fremsættelsen, opfylder ikke kravet om selvforsørgelse, jf. § 23 i retningslinjerne for naturalisation.
- En revalidend, som modtager mindste overenskomstmæssige praktik-, elev- eller lærlingeløn eller mindste overenskomstmæssige løn eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, hvor der foreligger særlige forhold, herunder f.eks. at revalidenden er over den sædvanlige uddannelsesalder, tidligere har haft tilknytning til arbejdsmarkedet eller har pligt til at forsørge ægtefælle eller børn, jf. § 64, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, opfylder kravet om selvforsørgelse. Baggrunden herfor er, at den ydelse, som omtales i § 51, stk. 1, nr. 2 og 3, og som den pågældende modtager, udbetales efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- Hvis den mindste overenskomstmæssige praktik-, elev- eller lærlingeløn er lavere end revalideringsydelsen, yder kommunen tilskud op til niveauet for revalideringsydelsen, jf. § 51, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik. Dette tilskud vil være til hinder for, at ansøgeren opfylder kravet om at være selvforsørgende, da det udbetales efter lov om aktiv socialpolitik.
- Af § 63 i lov om aktiv socialpolitik følger, at kommunen under revalidering, herunder forrevalidering, og når revalidenden modtager hjælp efter anden lovgivning til dækning af leveomkostninger, kan give støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter reglerne i kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af bestemmelsen, at ydelser til de nævnte særlige udgifter udbetales efter kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som omhandler tilskud til udgifter til hjælpemidler og introduktion ved tilbud. Da ydelsen udbetales efter kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er ydelsen ikke til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse.

- Modtagelse af ledighedsydelse efter § 74ff i lov om aktiv socialpolitik er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, såfremt ansøgeren har modtaget ydelsen inden for det seneste år forud for fremsættelse af lovforslag om indfødsrets meddelelse, eller såfremt ansøgeren har modtaget ydelsen i mere end 6 måneder inden for de seneste 5 år.
- En person, der ved visitationen til fleksjob, endnu ikke har ret til ledighedsydelse, og som har en indtægt, der er mindre end det beløb, som en person ville modtage i kontanthjælp efter aktivlovens § 25, har ret til en særlig ydelse, mens personen venter på et fleksjob. Modtagelse af denne ydelse vil være til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, da den udbetales efter lov om aktiv socialpolitik.

Det bemærkes, at hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, ikke er til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, uanset ydelserne er udbetalt efter lov om aktiv social politik eller integrationsloven, jf. § 23, stk. 1, 2. pkt. i cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2008 om retningslinjer for naturalisation.

Det følger af forvaltningslovens § 7, at en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde. Vejledningspligten omfatter således som udgangspunkt den pågældende myndigheds eget kompetenceområde.

Vejledning om reglerne for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation henhører derfor som udgangspunkt under Integrationsministeriet. Såfremt den bevilgende myndighed bliver opmærksom på, at den pågældende ansøger ønsker at erhverve dansk indfødsret ved naturalisation, og at modtagelse af en ydelse efter integrationsloven eller lov om aktiv socialpolitik kan have indflydelse herpå, bør myndigheden, såfremt myndigheden ikke selv kan yde vejledning herom, henvise den pågældende til Integrationsministeriet.